

عروج پیامبر بزرگ الهی، حضرت عیسی(ع) (33م)

حضرت عیسی بن مریم(ع) پیامبر بزرگ الهی و یکی از پیامبران اولوالعزم است ...

حضرت عیسی بن مریم(ع) پیامبر بزرگ الهی و یکی از پیامبران اولوالعزم است که در 25 دسامبر سال اول میلادی برابر با 622 سال قبل از هجرت نبی مکرم اسلام(ص) در بیت لحم یا ناصره واقع در فلسطین امروزی، به امر خدا از حضرت مریم(س) دختر عمران زاده شد. قبل از تولد آن حضرت، میلاد ایشان پیش از میلاد و بین سالهای 700 تا 600 پیش از میلاد بود. از این رو، چون از جانب هردوس، والی روم مورد تهدید بود، خانواده او، وی را به مصر بردند. ایشان در سی سالگی در شهر جلیله، شروع به تبلیغ دین خود کرد که مورد عداوت روز افزون فریسیان قرار گرفت. موضوع به دار آویخته شدن حضرت عیسی(ع) از نظر مکتب اسلام، چنانکه در قرآن به آن تصریح شده است، امری بی اساس است و به تعبیر قرآن، امر به آنها مشتبه شده است. داستان پایان زندگی دنیوی حضرت عیسی(ع) بر اساس تواریخ و تفاسیر و احادیث از این قرار بوده که: جهودان که همواره با حضرت مسیح(ع) سر دشمنی داشتند، به قتل او تصمیم گرفتند. در آن حال عیسی(ع) با حواریون در باغی بود. سپاه یهود چون به باغ آمدند همه شاگردان عیسی(ع) پراکنده شده و فرار کردند. یکی از یهودیان به نام یهودا که شبیه عیسی(ع) بود و جای عیسی(ع) را نیز او نشان داده بود به دست آنها افتاد. سپاهیان او را با هلهله و غوغا، کشان کشان بردند و چون مجال تحقیق بیشتری نبود به دارش زدند. اما خداوند عیسی(ع) را در آن حال به آسمان برد. به روایتی دیگر یکی از حواریون جوانی بود که به عیسی(ع) شباهت داشت. وی پس از اجازه از حضرت عیسی(ع)، خود را عیسی(ع) معرفی کرد و او را به دار زدند و امر بر یهودیان مشتبه شد. حضرت عیسی(ع) در هنگام عروج، 33 سال داشت.